

Geronimo Stilton

MISSIÓ DINOSAURES

Estrella Polar

Geronimo Stilton

MISSIÓ
DINOSAURES

Estrella Polar

T'HO ENVIA ELLA! ELLA, ELLA, ELLA!

Estimats amics rosegadors, us ha passat mai viure una **AVENTURA EXTRARÀTICA** en una jornada normal, més que normal... normalíssima?

AA mi sí!!

I és això el que us explicaré en aquest llibre, escarritx! Però anem a pams...

Era un tranquil matí de diumenge. Jo estava **roncant**, ben

calentet al
llit amb les

mantes

fins al morro, quan de sobte...

T'HO ENVIA ELLA! ELLA, ELLA, ELLA!

TOC! TOC! TOC!

Però, perdoneu-me, encara no m'havia presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i soc el director de *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins.

Com us deia: aquell matí algú va **trucar** amb insistència a la meva finestra. Qui podia ser?

La vaig obrir de bat a bat i vaig cridar:

—**E E E E E E E P!**

Em vaig trobar davant el morro dos ulls punxants com agulles, un nas esmolat i un parell d'ales vellutades del color de la nit...

Per mil formatges de bola, però si era **Ratpenat**, el ratpenat domèstic de la família Tenebrax!

A les potetes duia un **SOBRE** violeta.

Al cap d'un moment em va dir:

—Què crides, babau? Que no veus que els veïns són

AL MÓN DELS MALSONS?

T'HO ENVIA ELLA! ELLA, ELLA, ELLA!

Abans que pogués provar de respondre, Ratpenat va deixar caure el sobre, que va *volesiar* i va posar-se damunt del meu morro.

HI, HI, HI

—va riure Ratpenat tot batent les ales—. T'ho envia ella!

En un instant va desaparèixer volant i jo em vaig quedar a la finestra i em preguntava si ho havia somiat. Però damunt del **MORRO** hi tenia el sobre violeta, que a més a més...

**ESNIF... ESNIF...
ESNIF...**

feia flaire de Lugubret N° 5, el perfum de la meva estimada amiga **TENEBROSA TENEBRAX.**

Però què diantre...?

T'HO ENVIA ELLA! ELLA, ELLA, ELLA!

Tenebrosa és la periodista i directora experta en esgarrifances més trempada de la Vall Misteriosa, i també és... **gairebé la meva promesa!** Amb les potes que em tremolaven, vaig obrir el sobre i vaig trobar una nota estrafolària en forma de **TAÜT** que deia:

—Eh? **Què... quin dia?** —vaig balbucejar.

En aquell moment van trucar a la porta.

TOC! TOC! TOC!

—I ara qui pot ser? —vaig remugar.

Vaig obrir però no hi havia ningú. Damunt de l'estora, però, algú havia deixat un petit taüt de fusta rosa, lligat amb una **einta** de seda violeta.

T'HO ENVIA ELLA! ELLA, ELLA, ELLA!

Un taüt per a mi? BRRRR, quin cangueli feli!

Amb les potes que em tremolaven de por vaig desfer el llaç de seda, vaig obrir la tapa i un munt de tèrmits em van volar damunt del nas.

ATXIM! **ATXIM!** **ATXIM!**

A dins hi havia un frac amb jaqueta negra i cua d'orenet, una **armilla** negra, pantalons negres, camisa de seda blanca i un corbatí.

Sota de la vestimenta hi havia una altra **NOTA** violeta, en forma de teranyina, que deia:

T'AGRADA, XATO MEU? ÉS EL FRAC DEL
MEU BES-BES-BES-BESAVI MORT ENTERRAT
TENEBRAX: ÉS UNA VESTIDURA
DE GRAN FUNERAL!
AFANYA'T I POSA-TE'L, O ARRIBARÀS TARD!
LA TEVA TENEBROSETA

—**PERÒ TARD
PER A... QUÈ?**

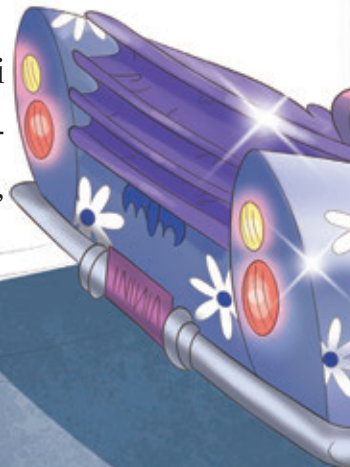
—vaig xisclar.

No entenia ni un borrall, no volia sortir i, sobretot, no volia posar-me aquella **RÒGA** de Gran Funeral!!!

Per mil formatgets de bola, no em quedava altre remei: havia de **TELEFONAR** a Tenebrosa i preguntar-li d'una vegada per totes de què estava parlant! Però amb prou feines havia alçat l'aparell que vaig sentir un toc de clàxon...

MEEEC!

Vaig treure el cap per la finestra i vaig veure el majordom de la família Tenebrax a bord del **Turbolàpid**, el descapotable de Tenebrosa.

Quèèè?

MEEEEEE!!!

Au, afanya't, Stilton!

T'HO ENVIA ELLA! ELLA, ELLA, ELLA!

—Bon dia, senyor Stilton —em va dir ell, tot abaixant el volum d'una marxeta fúnebre.

—Està a punt per a un tomb dalt del Turbolàpid?

—**Bé... jo... la veritat...** —vaig dubtar.

—Prou de romanços, senyor Stilton! La senyoreta Tenebrosa m'ha dit que el rapt... ehem... que el vingués a buscar per anar a la projecció.

—**Però la projecció de què... exactament?**

—La projecció de la seva nova pel·lícula dels Horrywood Studios! —va esbufegar el majordom. Escarriiiiixt! Havia oblidat que el **CINEMA RATOLINOT** de Ratalona havia de passar aquell mateix dia l'últim film de Tenebrosa!

De fet, la meva amiga és una famosa directora de **PEL·LÍCULES DE POR**. I com ja sabeu..., ehem..., com dir-ho..., jo soc un rat honrat però una mica caguetes! Si veig una pel·lícula de terror, després tinc **MALSONS** durant mesos!

Aquest cop, però, no podia perdre'm la cita: al final de la projecció, Tenebrosa havia de rebre el

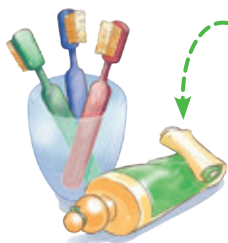
prestigiós premi **Golden Rat**... No podia pas deixar-la a l'estacada!

Havia d'anar a veure la **PEL·LÍCULA**, tot i que ja em començaven a tremolar els bigotis de por, escarritx!

El Majordom va preguntar:

—Està segur que es troba bé? Està **PÀ·L·L·I·D** com un fantasma refredat!

—Sí..., ehem..., potser no. Potser gens ni mica!

A més a més tenia un munt de coses per fer: **1** m'havia de rentar les dents amb una **pasta** amb gust de formatge i menta; **2** m'havia

de pentinar el pelatge amb **Gel Bell-rat**;

3 m'havia de posar el **frac** de Mort Enterrat; **4** m'havia de **perfumar amb Fro-magge** i... El Majordom em va estroncar els pensaments:

T'HO ENVIA ELLA! ELLA, ELLA, ELLA!

—Au, vinga, senyor Stilton! Vol fer el favor d'afanyar-se? Només hi ha **UN RATOLÍ** que la senyoreta Tenebrosa vulgui al seu costat durant la projecció, i aquest és vostè (quina elecció més poca-solta!), no deu pas voler-la fer esperar, oi? —És clar que no... **AIIIIII!** —vaig xisclar. Amb les presses i els preparatius, m'havia girat de cop i havia picat amb el morro contra la finestra...
Per mil formatgets de bola, quina patacada!

Per què, per què, per què
m'havia de passar tot a mi?

Aiii!